

Min-Jun håller måttet

Kelly Hunsaker

Baserad på en sann berättelse

*"Jesus är vår käre vän,
... barnens vän han är"*
(Barnens sångbok, s. 37).

Min-Jun tittade ut genom fönstret på molnen. "Det ser ut att bli regn i morgon", sa han.

Morfar tittade upp från sin tidning och nickade. Det var sent på sommaren i Seoul i Sydkorea och monsunregnen hade börjat.

Min-Jun ställde ett paraply bredvid sina kläder inför söndagen. "Jag tror vi borde gå tidigt i morgon."

Morfar log. "Bra idé. Vi måste gå den längre vägen om den lägre vägen blir översvämmad."

"Tror du kyrkan klarar sig?" frågade Min-Jun. Året innan hade

källaren blivit översvämmad under regntiden.

"Ja", sa morfar. "Men det skadar aldrig att be."

"Då ber jag för kyrkan i kväll. Och att vi ska komma dit i säkerhet. *Jal-ja-yo* (God natt)." Min-Jun bugade och gick och lade sig.

På morgonen gick de tidigt från lägenheten. Min-Jun tittade upp mot de mörka molnen som fyllde himlen.

"Ha tro", sa morfar.

Min-Jun följde morfar uppför den smala trappan på kullen nära lägenheten. De stannade längst upp för att hämta andan. Deras vita skjortor var redan fuktiga av den kvava, våta luften.

Farfar höll ut handen och kände de första regndropparna. "Känner du? Det börjar regna."

De fällde upp sina paraply. När de hade kommit till nästa trappa föll regnet i strida strömmar. Min-Jun kisade för att se varje steg genom regnet. "Ojdå!" ropade han när han halkade och hamnade på knä.

"Hur gick det?" frågade morfar. Han lutade sig ner för att titta på hålet i Min-Juns byxor.

"Bara ett skrapsår", sa Min-Jun med darrande röst.

"Vi kan ta hand om det uppe i kyrkan", sa morfar.

Min-Jun och morfar gick upp för resten av trappan och vek in på den övre vägen.

"Det blåser hårdare här uppe", sa morfar och grep hårt om sitt paraply. Min-Jun kunde nätt och jämnt hålla kvar sitt paraply. Plötsligt kom en vindstöt och vände det ut och in och slet sönder paraplyet i sömmen. Min-Juns axlar slokade.

Morfar höll ut sitt paraply. "Kom in under mitt. Vi är nästan framme."

Min-Jun och morfar delade paraply, men det hindrade inte det ständiga regnet särskilt mycket. När de närmade sig kyrkan hörde Min-Jun musik.

"De har redan börjat!" Min-Jun sprang fram till ytterdörrarna. Sedan såg han sin spegelbild i glaset. Hans hår var vått och det droppade från det, byxorna var trasiga

FORTSÄTT KÄMPA

"Det som är så bra med evangeliet är att det lönar sig att försöka, även om vi inte alltid lyckas."

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum, "I morgon skall Herren göra under bland er", *Liahona*, maj 2016, s. 125.

och skorna var leriga. Han vände sig bort från dörren och gick nerför trappan.

"Jag ... kan inte gå in", stammade Min-Jun.

"Jo, det är ingen fara", sa morfar.

"Men jag är ju så smutsig och våt!"

Morfar såg på Min-Jun och sedan på regnmätaren som satt på staketet.

"Det är lätt att mäta regnet, Min-Jun, men hur mäter vi oss själva?"

Min-Jun blinkade upp mot morfar.

"Du ser leriga skor, ett skrapat knä och tovtigt hår, och du tror att du inte håller måttet", sa morfar. "Men Jesus har ett bättre sätt att mäta. Han ser ditt hjärta och vet att du gör det som är rätt. Om du mäter dig själv

på det sättet, ser du att mätaren rinner över."

Min-Jun såg på regnmätaren. Den steg för varje droppe regn. Han tänkte på hur hårt han hade kämpat för att komma till kyrkan och hur varm och glad han kände sig när han var där. Han tänkte på hur mycket han älskade Frälsaren och hur mycket Frälsaren älskade honom.

Min-Jun kramade morfar, och tillsammans gick de in i kyrkan. ■

Författaren bor i Colorado, USA.